

Výrok

Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členského státu, na jehož území bylo úpadkové řízení zahájeno, jsou příslušné rozhodnout o odpůřící žalobě podané v úpadkovém řízení a směřující proti žalovanému, který má statutární sídlo v jiném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Německo) – Dietmar Klarenberg v. Ferrotron Technologies GmbH

(Věc C-466/07) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 2001/23/ES — Převod podniků — Zachování práv zaměstnanců — Pojem „převod“ — Smluvní převod části závodu jinému podniku — Organizační samostatnost po převodu“)

(2009/C 82/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dietmar Klarenberg

Žalovaná: Ferrotron Technologies GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98) – Použitelnost směrnice 2001/23/ES na smluvní převod části závodu na jiný podnik, který převedenou část závodu začlenil do své organizační struktury, aniž by zachoval organizační samostatnost této části závodu – Pojem „převod“ ve smyslu směrnice 2001/23/ES

Výrok

Článek 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících

se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že tato směrnice může být použita rovněž v situaci, v níž si převedená část podniku nebo závodu nezachová svou organizační samostatnost, za předpokladu, že je zachována funkční vazba mezi jednotlivými převedenými výrobními faktory a že tato vazba umožňuje nabyvateli tyto faktory využívat za účelem provozování stejné nebo obdobné hospodářské činnosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 8, 8.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. února 2009 – Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-475/07) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Zdanění elektřiny — Směrnice 2003/96/ES — Článek 21 odst. 5 první pododstavec — Okamžik vymahatelnosti daně“)

(2009/C 82/09)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz a A. Rutkowska, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí opatření nezbytných pro dosažení souladu s čl. 21 odst. 5 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405) ve stanovené lhůtě – Okamžik vymahatelnosti daně z elektřiny

Výrok

1) Polská republika tím, že k 1. lednu 2006 neuvedla svůj systém zdanění elektřiny, pokud jde o okamžik, kdy se tato daň stává vymahatelnou, do souladu s požadavky čl. 21 odst. 5 prvního odstavce směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Nizozemsko) – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-515/07) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Zboží a služby tvořící součást aktiv podniku pro účely zdanitelných a jiných než zdanitelných plnění — Nárok odpočíst ihned a v plném rozsahu daň uhrazenou při nákupu takového zboží a služeb“)

(2009/C 82/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Výklad čl. 6 odst. 2 a čl. 17 odst. 1, 2 a 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Zboží a služby (nejen investiční majetek používaný zčásti pro potřeby podniku a zčásti k soukromým účelům) – Celkové zahrnutí do aktiv podniku osoby povinné k dani – Možnost ihned a v plném rozsahu odpočíst daň uhrazenou při nákupu takového zboží a služeb.

Výrok

Článek 6 odst. 2 písm. a) a čl. 17 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních před-

pisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně je nutno vykládat tak, že se neuplatní na použití zboží a služeb tvořících součást aktiv podniku pro účely jiných plnění, než jsou zdanitelná plnění osoby povinné k dani, přičemž daň z přidané hodnoty splatná při pořízení tohoto zboží a využití těchto služeb, které se vztahují k takovým plněním není odpočitatelná.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Margarete Block v. Finanzamt Kaufbeuren

(Věc C-67/08) (¹)

(„Volný pohyb kapitálu — Články 56 ES a 58 ES — Dědická daň — Vnitrostátní právní úprava neumožňující započítat na dědickou daň, která má být zaplacená v členském státě, ve kterém měl vlastník majetku v okamžiku své smrti bydliště, dědickou daň odvedenou dědicem v jiném členském státě v případě, že je pozůstalost tvořena kapitálovými pohledávkami — Dvojí zdanění — Omezení — Neexistence“)

(2009/C 82/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Margarete Block

Žalovaný: Finanzamt Kaufbeuren

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof (Německo) – Výklad čl. 56 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) a odst. 3 Smlouvy o ES – Vnitrostátní právní předpisy upravující dědickou daň – Dvojí zdanění vyplývající z nemožnosti započtení daně vybrané v jiném členském státě na vnitrostátní daň v případě, že je pozůstalost nacházející se v tomto jiném členském státě tvořena bankovními aktivy.